

מ"ת 44423/02/22 - מדינת ישראל נגד אחמד משאדה

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 44423-02-22 מדינת ישראל נ' משאדה (עציר)
תיק חיצוני: 64983/2022

בפני כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות
נצרת צפון עוה"ד פיראס חוראני

נגד
המשיב אחמד משאדה באמצעות ב"כ עוה"ד ארגוב ארצי

החלטה

1. בפני בקשה להטיל על המשיב, המשוחרר בערובה, מעצר בפיקוח אלטקרוני.

2. על-פי העובדות הנטענות בכתב האישום, המשיב ושותפיו הגיעו אל דיר הכבשים של המתלון, וירדו מהרכב כאשר אחד מחזיק באלה "מעט" [כנראה צ"ל "מעץ"] והשניים האחרים באלות מברזל. נטען כי הנאשם והאחרים תקפו את המתלון במכות רבות באמצעות האלות, בראשו בידיו בצלעותיו ובמקומות נוספים בראשו. נטען כי כתוצאה מכך נגרמו למתלון חבלות חמורות ופציעות הכוללות פצע באצבע ימנית, שפשופים באצבעות, שבר באצבע רביעית, פצע חתך בראשו שהודבק, ושפשופים בפנים. נטען כי המתלון נזקק לקיבוע של סד גבס. המשיב מואשם בחבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ופציעה כשעברין מזויין בצוותא, לפי סעיפים 335(א)(1) לחוק העונשין בתוספת סעיף 29(א) לחוק זה.

3. המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

4. המשיב כאמור משוחרר בערובה. במסגרת מעצר הימים, נפלה טעות אצל המשטרה באי-פתיחת בקשה להארכת מעצר, אך נטען כי שב"ס סירב לשחרר אותו. כבוד סגן הנשיא נ' אדריס קבע כי המשיב מצוי במעצר בלתי חוקי קרוב ל-4 שעות והורה לשחרר אותו לתנאי מעצר בית מלא בביתו שבפר דבוריה עד 21.2.2022 בשעה 8:00 (בנוסף לחתימה על ערבות עצמית).

5. המדינה - לא הגישה ערר על אותה החלטה.

6. ביום 20.2.2022 הגישה המדינה נגד המשיב כתב אישום. בנוסף הגישה נגדו בקשה שכתרתה "בקשה למעצר עד לתום ההליכים המשפטיים", אולם הסעד המבוקש בה לא היה מעצר עד לתום ההליכים אלא - "להורות על המשך עמוד 1

תנאי מעצר הבית של המשיב עד לתום ההליכים תוך הוספת מפקחים ראויים".

7. המשיב לא התייצב לדיון, כאשר אף לשיטת המדינה הוא היה מאושפז בבית החולים (התייצב עו"ד ארגוב ארצי, מי שהיה סנגורו במעצר הימים עו"ד ארגוב ארצי אך מפאת כבוד בית המשפט; אולם באותו שלב הוא לא ייצג את המשיב בבקשה להארכת התנאים). מאחר שהמדינה לא הציגה חוות דעת רפואית הערוכה כדין (סעיף 24(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971) כנדרש בסעיף 16(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, הדיון נדחה לשעה 8:00 למחרת. בדיון בבוקר למחרת (21.2.2022), עו"ד ארצי כבר קיבל עליו את הייצוג של המשיב בבקשה להארכת תנאים והוא הופיע בשמו. המשיב לא נכח באותו דיון, שכן בערב הקודם הוא נעצר בחשד להפרת תנאי שחרור. המבקשת מסרה כי שב"ס בדרך לתחנת המשטרה להביא את המשיב לבית המשפט, וביקשה לדחות את שעת הדיון. בהסכמת הצדדים שבאה בהמלצתי, הדיון נדחה ליום 23.2.2022 תוך הארכת תנאי השחרור של המשיב עד למתן החלטה אחרת.

8. בהמשך היום ביום 21.2.2022 - עוד לפני דיון ההמשך שנקבע ליום 23.2.2022 - הגישה המבקשת בקשה "מתוקנת" למעצר עד תום ההליכים. זו, לעומת קודמתה, היתה לא רק בכותרתה אלא גם בתוכנה, בקשה למעצר עד תום ההליכים. זאת, עקב ההפרה הנטענת של תנאי השחרור. המשיב נכח בדיון כעצור בחשד להפרת תנאים, ונכח גם הסנגור. באותו דיון הוחלט כדלקמן:

...."

5. עמדתי בהחלטה הבוקר על כך שהצדדים עצמם מסרו כי המשיב כרגע עצור שלא במסגרת החשדות מושא כתב האישום, אלא בחשד להפרת תנאי השחרור. קרא, בתיק מ"ת זה המשיב אינו כיום בגדר עצור, אלא בגדר משוחרר בתנאים (והוא עצור בחשד להפרת תנאים). כטענת הסנגור, לא בנקל יורה בית המשפט על החזרת אדם ששוחרר בתנאים למעצר עד לתום ההליכים.

6. נטען כי המשיב נסע לבית החולים ללא אישור מוקדם. אכן היה על המשיב לקבל אישור לעזוב את מעצר הבית. אולם עולה מהמסמכים הרפואיים שהציג הסנגור כי המשיב אושפז עם הגעתו לבית החולים וכאמור המדינה כבר הצהירה לבית המשפט בדיון אתמול כי האשפוז היה לגיטימי. לא בגין הפרה נטענת זו יוחזר המשיב למעצר לאחר ששוחרר בתנאים.

7. נטען בנוסף כי המשיב נתפס בשעה 20:43 אתמול בכך שישב ברכב עם חברים מחוץ לביתו. המבקשת הבהירה כי ביתו של המשיב הוא בית מעצר הבית. לא ברור מאליו בעיני שמדובר בהפרה, שכן בהחלטה ב-מ"י 33204-02-22 מיום 17.2.2022 אין הוראה מפורשת לפיה המשיב חייב להיות בתוך המבנה בביתו להבדיל מלהימצא במקרקעי ביתו. כך או אחרת הסנגור הציע להוסיף משמורן לפיקוח על המשיב במעצר הבית בו הוא אמור לשהות במסגרת תיק זה. המשמורן נחקר והתרשמתי, בניגוד להתרשמות ב"כ המבקשת, כי הוא משמורן ראוי למצער לתקופה עד לדיון הקבוע ביום רביעי, וכי הוספתו מאזנת נכונה את הטענה בענין הפרת תנאי בכך שהמשיב ישב ברכב מחוץ לביתו.

8. על כן אני דוחה את בקשת המבקשת לעצור את המשיב בתיק זה כעת, ומוסיף תנאים לתנאי השחרור שלו בתיק זה כדלקמן:

א. מר משאדה בורהאן ת.ז. 059457135 (להלן: המשמורן) יפקח על המשיב במעצר הבית של המשיב בבית המשיב, 24 שעות ביום, עד לדיון בתיק זה הקבוע ליום 23.2.2022.

ב. המשמורן יחתום, עד לשעה 14:30 היום, על ערבות צד שלישי בסך 5000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.
זכות ערר לבית המשפט המחוזי."

9. בדיון שהיה כאמור כבר קבוע ליום 23.2.2022, נסוגה המבקשת מעתירתה בבקשה המתוקנת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים מאחורי סורג ובריח, ובא כוחה הודיע כי המדינה עותרת להוספת המפקחים שהסנגור מציע וכן לפיקוח אלקטרוני (פרוטוקול 23.2.2022 ע' 10 ש' 14-15).

10. ב"כ המבקשת טען כי יש מסוכנות בתיק, והמשיב לא הציע חלופה רחוקה מבית המתלונן. נטען, כי לכל הפחות כאשר המשיב נאשם בעבירות אלימות כלפי מתלונן משתחרר לחלופה שנמצאת באותו כפר, גם עם המפקחים המוצעים, וכאשר הטענות להפרת תנאים מצביעות על משיב שמסוגל להפר תנאים, יש להוסיף איזוק אלקטרוני.

11. הסנגור מצדו תהה, עת בית המשפט כבר קבע שלא היתה הפרה של התנאים, מה השתנה באיזון אשר מחייב פיקוח אלקטרוני.

12. בתום אותו דיון ובהסכמת הצדדים הוספה משמורנית נוספת, והועתק מקום מעצר הבית לביתה של המשמורנית הנוספת. הדיון נדחה למתן החלטה זו בענין עתירת המבקשת להוסיף פיקוח אלקטרוני על המשיב.

13. לאחר הדיון ביקש הסנגור להגיש השלמת טיעון. בטיעון הוא עמד על כך שביום 20.2.2022 ביקשה המדינה הארכת תנאי השחרור תוך הוספת מפקחים. נטען כי ביום 21.2.2022 בית המשפט דחה את הבקשה למעצר עד תום ההליכים, הורה על "שחרורו" של המשיב בתנאי מעצר בית בפיקוח משמורן, וקבע כי ספק אם בכלל הפר המבקש את תנאי השחרור. נטען, כי בדיון ביום 23.2.2022 הועלתה העתירה למעצר בפיקוח אלקטרוני בהפתעה. עוד נטען כי הבקשה המתוקנת שהגישה המבקשת לאחר שהמשיב נעצר בגין הפרת תנאים, בקשה למעצר עד תום ההליכים, היתה למעשה בקשה לשינוי ההחלטה מיום 21.2.2022 שכמוה בקשה לעיון חוזר או בקשה שמותב זה יישב כערכאת ערעור על החלטתו שלו. נטען כי ככל שהמבקשת אינה מסכימה עם ההחלטה בענין "שחרורו" של המשיב היה עליה להגיש ערער, או למצער להגיש בקשה לעיון חוזר, דברים שלא נעשו, שכן לטענתו הבקשה לעצור את המשיב בפיקוח אלקטרוני אינה עומדת בסעיף 52 לחוק המעצרים שעה שלא השתנו הנסיבות.

14. בתשובה, טענה המבקשת כי לא היה צורך להגיש עיון חוזר בעקבות החלטת בית המשפט מיום 21.2.2022, שכן לא מדובר היה בהחלטה סופית אלא במעצר ביניים עד לדיון מהותי בהחלטה. נטען כי לא ניתן לעיין מחדש בהחלטה שלא ניתנה, ומאותה סיבה המבקשת לא הגישה ערר. הודגש עוד כי החלטת השחרור במעצר הימים אינה מחייבת את הצדדים בבקשה למעצר עד תום ההליכים, ולכן ברור כי המבקשת יכולה לבקש תנאי מעצר משמעותיים יותר. עוד הודגש כי מדובר בתיק מעצר חמור ומסוכן מאוד, כאשר קיימת אף חזקת מסוכנות סטטוטורית, וכאשר המשיב שוחרר למעצר בית עקב טעות של היחידה החוקרת ולא בגלל שמסוכנותו של המשיב פחתה. נטען כי התנאים בהם שוחרר בכפר דבוריה מסכנים את הציבור בכלל ואת המתלונן בפרט, וכי יש לעבותם במעצר בפיקוח אלקטרוני.

15. דין הבקשה לעצור את המשיב בפיקוח אלקטרוני, דחייה.

16. כפי שנסקר לעיל, המשיב שוחרר בערובה כבר בשלב מעצר הימים. אמנם המדינה רשאית עם הגשת כתב אישום לבקש להחזיר נאשם למעצר, אולם, כפי שצוין לעיל, לו זו היתה בקשת המדינה עם הגשת כתב האישום. כפי שצוין, בקשתה מיום 20.2.2022 היתה "להורות על המשך תנאי מעצר הבית של המשיב עד לתום ההליכים תוך הוספת מפקחים ראויים" (פס' 15).

17. קרא, לפני הטענות להפרת תנאי שחרור, **עמדתה של המדינה עצמה היתה כי האיזון בין המסוכנות הנשקפת מהמשיב לבין זכותו לחירות לאחר הגשת כתב האישום נגדו הוא בכך, שהמשיב ימשיך לשהות במעצר בית, תוך הוספת מפקחים ראויים, ותו לא.**

18. אבהיר, כי בשונה מהנטען בבקשת הסנגור להשלים טיעון, המשיב מעולם לא היה עצור במסגרת תיק מ"ת זה. הוא נכנס אליו כמשוחרר בתנאים. המשיב אמנם נעצר בידי המשטרה תוך כדי ניהול תיק מ"ת זה בחשד להפרת תנאים, אולם כאמור במסגרת תיק המ"ת מותב זה מעולם לא הורה על מעצרו או על הארכת מעצרו, וממילא לא הורה על שחרורו.

19. למעט בנוגע לטענות בענין הפרת תנאים (עליהן אעמוד מיד), צודק הסנגור כי לא השתנו הנסיבות. המבקשת בעצמה טענה עם הגשת כתב האישום כי הנכון הוא, נוכח מידת מסוכנותו של המשיב, כי יוותר במעצר בית בכפר דבוריה תוך הוספת מפקחים; ועל כן לא היה זה ראוי שתטען כי "התנאים בהם שוחרר המשיב בכפר דבוריה מסכנים את הציבור בכלל ואת המתלונן בפרט." הגינות ותום לב של המדינה כלפי המשיב, אינני מוצא בטענות הסותרות הללו.

20. אדרש כעת לטענות בענין הפרת תנאים.

21. ראשית אציין כי לאחרונה בית המשפט העליון העלה את השאלה, בה לא נדרש להכריע, האם "ההלכה הידועה לפיה 'לא בנקל יוחזר משוחרר למעצר' חלה (בשינויים המחויבים) גם על מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 6027/21 מאירי נ' מדינת ישראל (3.9.2021), מפי כבוד השופט נ' סולברג). לאור המסקנה אליה הגעתי בפרשה שבפניי, אף אני אינני נדרש להכריע בשאלה זו, שיש לה פנים לכאן ולכאן. מצד אחד, החזרת אדם משחרור בתנאים לפיקוח אלקטרוני משמעה שינוי הגדרתו המשפטית משוחרר, לעצור. כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין עמד על כך שתכלית הגדרת הפיקוח האלקטרוני כמעצר בסעיף 22ב(א) לחוק המעצרים היתה עניינית, בענין השלכות הפסקת תכנית הפיקוח האלקטרוני במקרים הנדרשים (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מ"י (20.4.2016)). עם זאת, לא ברור בעיני כי נאשמים במעצר בית בפיקוח אלקטרוני רואים את עצמם, או שקהלם הרלוונטי לענין הזכות לשם טוב רואים אותם, כ"עצורים" להבדיל משהם ב"מעצר בית" כמשוחרר למעצר בית. בנוסף, מידת הפגיעה באינטרס ההסתמכות של משוחרר המוחזר למעצר מאחורי סורג וברח (בש"פ 796/11 נאור מנחם נ' מדינת ישראל, פס' 9 (2.2.2011)), גדולה בהרבה ממידת הפגיעה באינטרס ההסתמכות של אדם השוהה במעצר בית כמשוחרר, בעת שמוטל עליו המשך מעצר בית בבחינת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

22. כאמור, הגעתי למסקנה שאיני נדרש להכריע בשאלה זו. כאמור קבעתי בענין החזרת המשיב למעצר מאחורי סורג ובריח בתיק המ"ת, "...עולה מהמסמכים הרפואיים שהציג הסנגור כי המשיב אושפז עם הגעתו לבית החולים וכאמור המדינה כבר הצהירה לבית המשפט...כי האשפוז היה לגיטימי. לא בגין הפרה נטענת זו יחוזר המשיב למעצר לאחר ששוחרר בתנאים." (פרוטוקול 21.2.2022 ע' 9 פס' 6). וכאן אוסיף, שלא בגין הפרה נטענת זו יוטל על המשיב מעצר בפיקוח אלקטרוני לאחר ששוחרר בתנאים.

23. בענין ההפרה הנטענת השניה, כבר עמדתי באותה החלטה על הספק אם שהייתו של המשיב מחוץ לביתו ברכב שלא היה בתנועה מהווה הפרה של תנאי שחרור בענין מעצר בית (שם, פס' 7). עיינו בהקשר זה גם ב-בש"פ 8077/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 7 (7.11.2016), בה מובאים דברי בית המשפט המחוזי באותה פרשה לפיהם "אף אם היה המבקש אך בגינת הבית", בוצעה הפרה בגין עניינים אחרים). כאשר, כפי שצוין, עמדת המדינה עצמה בתיק זה (לפני הטענות להפרה) היתה כי האיזון הנכון הוא שהמשיב יישאר במעצר בית באותו כפר ותוך הוספת מקפח (אשר כבר הוסף), ואיני מוצא כי היותו של המשיב במקרקעי ביתו מחוץ למבנה הבית מחייבת הוספת פיקוח אלקטרוני על המשיב.

24. סיכום הענין, הנני מורה כי המשיב ייוותר בתנאי השחרור אשר חלים עליו כעת, וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשפ"ב, 06 מרץ 2022, במעמד
הצדדים.

דניאל קירס, שופט